

[Krag.]

livet, og som udtryktes i, at ved Udstikningen af Retningslinierne for Fremtidens Kronepolitik vil Hensyn være at tage, ikke blot til ydre, men ogsaa til indre økonomiske Tilstande, ja, denne Doktrins Berettigelse afviste man netop paa det Tidspunkt, da det var mest nødvendigt at handle efter den. Og vi saa jo senest i Gaar, hvorledes det Parti, som sammen med os med al den Kraft, der stod til vor Raadighed, krævede Reduktion af Ejendomsskatterne i Kommunerne, hvorledes dette Parti stillede sig nu, da man midlertidigt, saa længe Landbrugets Nødstilstand er fremtrædende, kunde opnaa en Nedsættelse af disse Skatter, som paa ingen Maade kunde være en Hindring for en permanent Nedsættelse, dersom de Partier, der har Villien til at gennemføre en saadan, i en nærmere Fremtid faar Styrke dertil, hvad vi alle har Lov til at haabe; men nu var det konservative Folkeparti ikke hjemme, nu stemte det imod.

Ja, om vi i den kommende Tid skal faa Held til at samles om en Videreførelse af en konstruktiv Politik til Folkegavn eller ej, afhænger i ikke ringe Grad af den Stilling, den høje Regering indtager, om den høje Regering i Praksis, i Handling vil udtrykke sin Villie til Beparelser og indfri de Løfter, den i saa Henseende har givet, og om den fortsat som i de sidste Maaneder afsværger de hidtil fulgte Vejes Vildfarelser; thi paa den hidtidige Udgiftsbasis kan der ikke fortsættes, og som jeg har sagt, en Politik, som lige henimod Samlingens Slutning stiller Krav til Skatteyderne og Laanemarkedet, saaledes som Tilfældet har været ved denne Samlings Slutning, som et Resultat af Regeringens hidtidige Politik, vil ikke fremtidig kunne lade sig føre. Og vil Regeringen paa ny ind paa disse Veje, vil den møde Modstand fra vor Side. Men vi tilbyder Samarbejde til Gennemførelse paa rimelig Maade, men under Hensyn til Statens Tarv, af Tilpasningskrav, Samarbejde til en effektiv Sparepolitik og til en videre Udformning af Bestræbelser gennem Lovgivningsarbejdet for at gøre Erhvervslivet rentabelt og for at give Arbejde til de mange i Stedet for Understøttelse, som de nu maa nøjes med.

Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale, at man stemmer for Tillægsbevillingslovforslaget her ved tredje Behandling.

Christmas Møller: Saaledes som det allerede er sagt af ærede foregaaende Ordførere, har vi nu faaet Besked om, at Rigsdagssamlingen staar foran sin foreløbige Afslutning ved Udgangen af denne Uge. At Regeringen — hvad vi for vort Vedkommende ikke skal sige noget til — naturligvis under Hensyntagen til de overordentlige Vanskeligheder, som hersker i vort Land som i en Række andre Lande, ikke mener det rimeligt og rigtigt at hjemsende Rigsdagen, men kun lader den faa en Ferie paa ubestemt Tid, forstaar vi godt. Man kan sige, at denne Rigsdagssamling, som altsaa i denne Forstand slutter — idet det fremtidige Arbejde, selv om det foregaar indenfor 1932—33-Samlingens Ramme, alligevel bliver af en mere ekstraordinær Karakter — slutter med et eneste stort Spørgsmaalstegn.

Vi har gennem de sidste Maaneder oplevet, saaledes som det ogsaa allerede er sagt, at Kriseforlig efter Kriseforlig er dynget ved Siden af hinanden. I 4 Maaneder har de 3 samarbejdende Partier slidt og slæbt, stridt og stræbt for — jfr. Professor Birck — at se at finde ud af, hvem det i Virkeligheden var, som snød den anden. Og naar jeg opmærksomt sad og lyttede til den Tale, som Venstres ærede Ordfører holdt, synes jeg egentlig ogsaa, at man havde et levende Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Krag nok vilde have, at det skulde have Udseende af, at han var den, der snød. Lov efter Lov er lagt ved Siden af hinanden, Foranstaltning efter Foranstaltning er blevet gennemført eller staar lige foran Gennemførelsen, og saa har vi da Lov til i Dag at sige, at Situationen, saaledes som den former sig for Landet, i den Forstand er et eneste Spørgsmaal, nemlig dette: hvad bliver Resultatet af alle disse Anstrengelser? Hvorledes vil disse Foranstaltninger, naar de føres ud i Livet — thi de er jo i det store og hele ikke paabegyndt endnu — komme til at virke? Vi staar nu ved 1932—33-Samlingens foreløbige Afslutning, med en Regering, som i Virkeligheden ikke har sagt — skønt store og betydningsfulde Begivenheder forestaar —, hvad den vil, selv i den allernærmeste Fremtid. Men man har jo Lov til at haabe, at Statsministeren og Finansministeren og jeg kunde tilføje Udenrigsministeren under denne Forhandling vil give Offentligheden en